

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd multa bona præstantur, deuotè communicantibus. 4

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

hospitem, quàm iucundum recipit socium, quàm fidelem acceptat amicum, quàm speciosum & nobilem amplectitur sponsum præ omnibus dilectis, & super omnia desiderabilia amandum. Sileant à facie tua, (dulcissime dilecte mi) cælum & terra, & omnis ornatus eorum ; quoniam quidquid laudis habent ac decoris, ex dignatione tuæ est largitatis, nec ad decorem tui peruenient nominis, cuius sapientiæ *Pf. 145.* non est numerus.

CAP. IIII.

Quòd multa bona præstantur, deuotè communicantibus.

VOX DISCIPULI.

Pf. 20. I **D**omine Deus meus, præueni seruum tuum in benedictionibus dulcedinis tuæ, vt ad tuum magnificentum Sacramentum, dignè ac deuotè merear accedere. Excita cor meum in *Pf. 105.* te, & à graui torpore exue me. Visita me in salutari tuo, ad gustandum in spiritu suauitatē tuam, quæ in hoc Sacramento tamquam in fonte, plenariè latet. Illumina quoque oculos meos, ad intuendum tantum mysterium : & ad

ad credendum illud indubitata fide, me roborā. Est enim operatio tua, non humana potentia: tua sacra institutio, non hominis adiuuentio. Non enim ad hæc capienda & intelligenda aliquis idoneus per se reperitur, quæ angelicam etiam subtilitatem transcendunt. Quid ergo ego peccator indignus, terra & cinis, de tam alto sacro secreto, potero inuestigare & capere?

2 Domine, in simplicitate cordis mei, in bona firma fide, & in tua iustificatione, ad te cum spe ac reuerentia accedo: & verè credo, quia tu præsens es hic in Sacramento, Deus & homo. Vis ergo, vt te suscipiam, & me ipsum tibi in charitate vniam. Vnde tuam precor clementiam, & specialem ad hoc imploro mihi donari gratiam; vt totus in te liquefiam & amore pereffluam, atq; de nulla aliena consolatione amplius me intromittam. Est enim hoc altissimum & dignissimum Sacramentum, salus animæ & corporis, medicina omnis spiritualis languoris: in quo vitia mea curantur, passiones frenantur, tentationes vincuntur aut minuuntur: gratia maior infunditur, virtus
ince-

incepta augetur, firmatur fides, spes roboratur, & charitas ignescit ac dilatatur.

3 Multa namque bona largitus es, & adhuc sapius largiris in Sacramento, dilectis tuis deuotè communicantibus, Deus meus, susceptor animæ meæ, reparator infirmitatis humanæ, & totius dator consolationis internæ. Nam multam ipsis consolationem, aduersus variam tribulationem infundis, & de imo deiectionis propriæ ad spem tuæ protectionis erigis, atq; noua quadam gratia, eos intus recreas, & illustras: vt qui anxij primùm & sine affectione, se ante Communionem senserant: postea refectione cibo potuque cælesti, in melius se mutatos inueniant. Quod idcirco cum electis tuis dispensanter agis, vt veraciter agnoscant, & patenter experiantur, quantū infirmitatis ex seipsis habeant, & quid bonitatis ac gratiæ, ex te cōsequantur. Quia ex semetipsis frigidi, duri, & indeuoti: ex te autem feruentes, alacres, & deuoti esse merentur. Quis enim ad fontem suauitatis humiliter accedens, non modicum suauitatis inde reportat?

Aur

Aut quis iuxta ignem copiosum stans,
non parum caloris inde percipit? Et tu *Esa. 12.*
fons es semper plenus & superabun-
dans, ignis iugiter ardens & numquam *Leuit. 6.*
deficiens.

4 Vnde si mihi non licet haurire de
plenitudine fontis, nec usque ad satie-
tatē potare, apponam tamen os meum
ad foramen cælestis fistulæ: ut saltem
modicam inde guttulam capiam, ad
refocillandam sitim meam, ut non
penitus exarescam. Et si necdum totus
cælestis & tam ignitus, ut Cherubin &
Seraphin esse possim: conabor tamen
deuotioni insistere, & cor meum præ-
parare, ut vel modicam diuini incen-
dij flammam, ex humili sumptione
viuifici Sacramenti conquiram. Quic-
quid autem mihi deest Iesu bone, Sal-
uator sanctissime, tu pro me supple
benignè ac gratiosè, qui omnes ad te
dignatus es vocare, dicens: Venite ad *Mat. 11*
me omnes, qui laboratis & onerati
estis, & ego reficiam vos.

5 Ego quidem laboro in sudore vul- *Gen. 3.*
tus mei, dolore cordis torqueor, pecca-
tis oneror, tentationibus inquietor,
multis malis passionibus implicor &
pre-

premor: & non est qui adiuuet, non est qui liberet, & saluum faciat, nisi tu Domine Deus saluator meus: cui committo me & omnia mea, vt me custodias, & perducas in vitam æternam. Suscipe me in laudem & gloriã nominis tui, qui corpus tuum & sanguinem, in cibum & potum mihi parasti. Præsta Domine Deus salutaris meus, vt cum frequentatione mysterij tui, crescat mea deuotionis affectus.

CAP. V.

De dignitate Sacramenti, & statu sacerdotali.

VOX DOMINI.

Mat. II. I **S**I haberes angelicam puritatem, & sancti Ioannis Baptistæ sanctitatem: non esses dignus, hoc Sacramentum accipere, nec tractare. Non enim hoc meritis debetur hominum, quod homo consecret & tractet Christi Sacramentum, & sumat in cibum panem Angelorum. Grande mysterium, & magna dignitas Sacerdotum: quibus datum est, quod Angelis non est concessum. Soli namque Sacerdotes ritè in Ecclesia ordinati, potestatem habent celebrandi, & corpus Christi consecrandi.

Psal. 77.